

[Justitsministeren.]

skabsreglerne forudsætter, at der skal være mulighed for klage til højere administrativ myndighed, og at klage inden for en vis kortere frist skal have opsættende virkning, således at udlændingen har ret til at forblive i det pågældende land, indtil der er blevet taget stilling til hans klage. De nævnte afgørelser foreslås derfor henlagt til politiet med justitsministeriet som klagemyndighed, og klage inden 3 dage tillægges opsættende virkning. Forslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at udlændingen kan forblive her i landet, indtil der foreligger en afgørelse vedrørende hans ansøgning om opholdstilladelse. Disse forbedringer af udlændingens retsstilling er i øvrigt i overensstemmelse med principperne i den nordiske udlændingekomité's forslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal tillade mig for det høje ting af fremsætte forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Ændring af reglerne om byggegodtgørelse).

Den foreslåede ændring af momslovens § 30 skal ses i sammenhæng med boligministerens lovforslag, hvorefter byggegodtgørelse til bolig- og institutionsbyggeri henlægges til boligministeriets område. Den foreslåede overflytning må ses som et udtryk for, at fastsættelsen af momsgodtgørelsens størrelse i højere grad er et boligpolitisk end et skatopolitisk spørgsmål og derfor mere naturligt henhører under boligministerens end under finansministerens område. Hertil kommer, at overflytningen betyder en forenkling af administrationen. Hidtil har finansministeren efter forhandling med boligministeren fastsat bestemmelserne om byggegodtgørelse, der så er blevet administreret af toldvæsenet i samarbejde med bygningsmyndighederne. Godtgørelsen til bolig- og institutionsbyggeriet er en kvadratmetergodtgørelse, og de nærmere regler herom er opbygget på grundlag af bestemmelser om boligrum, udenomsrum, arealberegning osv., der er fastsat af boligministeren. Vi har derfor også fundet det hensigtsmæssigt, at området med kvadratmetergodtgørelse

nu henlægges til det ministerium, der har den byggetekniske viden. Toldvæsenet skal fremtidig kun foretage udbetaling af godtgørelsen til de byggerier, der får kvadratmetergodtgørelse, og det er navnlig af kontroltekniske grunde, at toldvæsenet skal bibeholde udbetalingsfunktionen for dette byggeri. Det vil nemlig kun være toldvæsenet, der kan kontrollere, at der for et byggeri ikke både udbetales kvadratmetergodtgørelse og opnås fradrag for afgift efter momslovens regler herom.

Den foreslåede bestemmelse, som skal erstatte bestemmelsen i momslovens § 30, dækker kun et lille område af den hidtil gældende godtgørelsesordning. Men det er til gengæld meget vigtigt, at byggeri af fabrikker, værksteder og lagerbygninger sikres en stilling på linie med det byggeri, som opføres af registrerede virksomheder til egen brug, idet disse jo får fradrag for afgiften af byggeriet efter momslovens fradragsregler. Det drejer sig her om neutraliteten mellem erhvervsvirksomhederne, og det er fundet rigtigst, at toldvæsenet også fremover administrerer dette specielle område, hvor godtgørelsen i øvrigt ikke er teknisk baseret på boliglovgivningens regler.

Da lovforslaget er ganske kort, og da de ledsagende bemærkninger formentlig tilstrækkeligt præciserer forslaget, skal jeg herefter anbefale forslaget til lov om ændring af merværdiafgiftsloven til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Valbak): Jeg skal herved fremsætte forslag til folketingsbeslutning om tandlægevæsenet m. v.

Til trods for, at de samlede udgifter til tandbehandling udgør ca. 1 milliard kr. årligt, er tandlægevæsenet en mindre påagtet del af det samlede sundhedsvæsen. En væsentlig årsag hertil er formentlig bl. a., at behandlingen af tændernes sygdomme her i landet er udskilt fra det almindelige lægevæsen. De moderne social- og sundhedspolitiske målsætningers opfyldelse er da også fortrinsvis taget op til konkret udformning på det sociale og lægelige område, i meget mindre grad på det tandlægelige område.

Med forslaget om en analyse af tandlægevæsenet m. v. kan der gives et bidrag til, at problemerne omkring tandplejen kommer ind i en prioritering på lige fod med det øv-

[Valbak.]

rige social- og sundhedsvæsenes udvikling i retning af at opfylde målsætningen om social, fysisk og psykisk velbefindende for hele befolkningen.

Forslagsstillerne ønsker derfor mere konkret en belysning af forskelle i økonomiske vilkår henholdsvis for befolkningens lægelige og tandlægelige behandling. Derigennem kan der tilvejebringes et grundlag for overvejelser og forslag om et harmoniseret tilskudssystem, som kan indføres successivt i takt med de økonomiske muligheder og med hensyntagen til behov for sundhedsvæsenets udvikling på andre områder.

Der sigtes endvidere mod en undersøgelse og vurdering af de ydre rammer for arbejdet. En sådan undersøgelse anses for nødvendig ikke mindst af hensyn til sammenhængen mellem den primære tandlægetjenestes organisatoriske udvikling og udviklingen af den primære sundhedstjenestes organisation i øvrigt på længere sigt.

Vi ønsker ligeledes foretaget en analyse af den nuværende arbejdsdeling mellem fagområder, som tandlægen kan overlade andre personalekategorier, nuværende og kommende. Problemer omkring de praktiserende tandteknikere — arbejdsmæssige, organisatoriske og uddannelsesmæssige — bør inddrages i analysen.

Endelig bør der foretages en analyse af de uddannelsesmæssige krav på kortere og længere sigt, som følger af fagområdets almindelige udvikling såvel som af ændringer i den ydre og den indre organisation af det tandlægelige arbejde.

Der stilles ikke forslag om, hvordan det analyserende arbejde bør tilrettelægges. En nærmere drøftelse i folketetinget, herunder med regeringen, kan afklare, om der bør nedsættes en kommission eller ét, eventuelt flere, udvalg. Forslagsstillerne er opmærksomme på, at indenrigsministeriet har besluttet at nedsætte et udvalg til revision af den gældende tandlægelov, jfr. indenrigsministerens skrivelse af 28. februar 1972 til folketingets socialudvalg. Det må kunne indgå i overvejelserne, om en del af analysearbejdet vil kunne varetages af dette udvalg — eventuelt ved et udvidet kommissorium.

Der stilles heller ikke forslag om sammensætning af kommission eller udvalg. Men forslagsstillerne går ud fra, at de indenrigs-

social- og undervisningsministerielle områder inddrages i fornødent omfang, herunder tandlægehøjskolerne, sundhedsstyrelsen og planlægningsrådet for de højere uddannelser, endvidere repræsentanter for de implicerede fag.

Man vil finde det hensigtsmæssigt, om arbejdet kunne tilrettelægges sådan, at delbetænkning afgives, efterhånden som afgrænselige enkeltemner trænger sig på til en løsning.

Forslagsstillerne henviser i øvrigt til de forslaget ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 3135, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 623).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ove Hansen: Boligproblemet er i denne tid genstand for stor debat, og det er vel forståeligt. Når vi har stiftet bekendtskab med de priser, der skal gives i de nye lejligheder, og de store indskud, der skal præsteres, og når der beklageligvis fremdeles er mange i vort land, der stadig væk mangler boliger, er der ikke noget at sige til, at dette problem optager befolkningen. Boligen er rammen om familiens tilværelse. Det gælder om, at man virkelig skaber ordentlige rammer om familiens liv, og jeg mener, det er lovgivningsmagtens opgave at medvirke hertil i allerhøjeste grad.

Vi har i dag to lovforslag til tredje behandling, og det første er lovforslaget om ejerlejligheder, som vi nu i tre eller fire måneder indgående har drøftet i folketingsudvalget. Jeg vil gerne sige om begrebet ejerlejligheder: jeg ved godt, at der er folk, der ønsker at erhverve den lejlighed, de hidtil har lejet, og det er der måske ikke noget at sige til. Men vi har desværre eksempler på, at når folk vil købe en lejlighed, bliver dette udnyttet i en meningsløs grad. Derfor vil jeg gerne sige som socialdemokratiets principielle stilling til begrebet ejerlejlighede-